

TV MAGAZÍN

1. Divadlem ke štíhlosti

17.06.2024 TV magazín - Jiří Landa

strana: 20 rubrika: Setkání

[Odkaz na originál](#)

Klíčová slova: herec (3); ostravský (3)

ALBERT ČUBA

Česká televize uvede při příležitosti třicetin ostravské Komorní scény Aréna dokument Třicet komorních sezon. Na něj naváže záznam oceňované inscenace S nadějí i bez ní, pojednávající o drastickém osudu Josefy Slánské. Na své působení v Aréně vzpomíná herec Albert Čuba, jenž s touto scénou spojil dvanáct let života.

- Inscenace S nadějí i bez ní, která se věnuje životu Josefy Slánské, ženy popraveného generálního tajemníka ÚV KSČ, není klasickým divadelním záznamem...

Ne, i když to tak původně mělo být. Nakonec ale přišla režisérka Lenka Wimmerová s nápadem, aby se představení natočilo v televizním studiu a udělalo se filmověji. Sama divadelní inscenace pro mě byla výjimečná už tím, že šlo o moje první setkání s žánrem politického kabaretu a zároveň s přístupem, kdy humor může fungovat jako ventil od těch příšerných událostí. Když se divák rozhodne navštívit představení na motivy života Rudolfa Slánského a jeho rodiny, asi automaticky očekává nějakou depku. Málokoho by napadlo, že na základě těchto událostí může vzniknout něco jako humor, byť velmi zvláště pokroucený. I pro mě bylo toto zjištění docela objevné. Člověk se totiž díky použitému sarkasmu a ironii sem tam trošku pousměje, ale zároveň si uvědomí hrůzu toho všeho.

- S jakými životními událostmi máte spojený vstup do Komorní scény Aréna?

Do tamního angažmá jsem nastoupil hned po dokončení ostravské Janáčkovy konzervatoře v roce 2006, což byla druhá sezona uměleckého šéfa Ivana Krejčího, pod jehož vedením Komorní scéna Aréna získala čtyři ceny Divadlo roku. Jako absolvent jsem byl plný nadšení a postupně jsem získával pevnější divadelní ostruhy na profesionálním jevišti. Vzpomínám si na jednu ze svých prvních rolí v inscenaci Polaroidy, což bylo v období, kdy u nás vrcholilo uvádění coolnes dramatiky (coolnes dramatika je označení děl mladé generace autorů v polovině devadesátých let minulého století, používá výrazné drastické prostředky, které u diváka mají vyvolat šok – pozn. red.). Téměř celé představení jsem odehrál polonahý, v tangách. Zároveň šlo o jedno z prvních představení, v němž mě viděli rodiče. Byli z toho v mírném šoku. A ještě jedna zásadní věc. V té době jsem začal chodit s mojí současnou ženou.

- Jaké má začínající **ostravský herec** možnosti dostat se před kameru?

Ostravský herec se v době, o níž hovoříme, ocital před kamerou zcela sporadicky. Byla to spíš otázka náhody a extrémního štěstí, navíc nikdy nešlo o žádnou výraznou úlohu. Divadelní provoz nám totiž znemožňoval jakékoli dlouhodobější natáčení. Šance, že by nějaký **ostravský herec** získal významnější roli před kamerou, se blížila nule. Jen pokud jednou za čas ostravské televizní studio natáčelo film nebo seriál, byla teoretická šance na menší roličku. Takhle jsem se dostal třeba k dvoudílnému televiznímu filmu Kobova garáž. A víte, co je vtipné? Stejný honorář, který mi byl tehdy nabídnut Českou televizí, v současnosti dostávají i dnešní začínající herci. Zatímco veškeré odměny, například pana generálního ředitele, jsou zřejmě vyšší než před dvaceti lety, odměny herců stagnují, nebo dokonce klesají. To je super, ne? (smích)

- Nyní už se ale před kamerou objevujete častěji...

Ale několik let to trvalo. (smích) Zrovna nedávno jsem točil film Mord, který bude mít slavnostní předpremiéru na MFF v Karlových Varech, v kinech bude uveden v srpnu. Jde o prvotinu absolventa FAMU Adama Martince odehrávající se v podstatě během jednoho dne v průběhu klasické vesnické zabijačky na severu Moravy. Během ní se rozkrývají problémy jednotlivých členů dané rodiny a otevírají se některé dávné rány... Mně připadla role manžela jedné z dcer, který je podpantoflák. Ve filmu hrají vesměs neherci. Jde víceméně o spojení naturščiků a profesionálních herců, což je vždy trochu ošemetné. Byla to zajímavá zkušenost.

- Neměl jste tendenci jim radit?

V žádném případě, to by člověk mohl všechno zkazit. Sem tam můžete poradit ochotníkům, kteří se objevují na jevišti, ale u Mordu se opravdu jednalo o naturščiky, chlapy s rukama jako lopaty, rezníka a podobně. V tomto případě je úlohou režiséra se spíš podřídit jim, než aby je nutil do nějakých hereckých akcí. Navíc je tu další nebezpečí. Jak jsou přirození, může vedle nich naopak profesionální herec vypadat velmi nepřirozeně. To vše musí režisér ohlídat.

- Jste majitelem úspěšného ostravského Divadla Mír. Kdy jste se rozhodl založit si vlastní divadlo?

Šlo o nápad, který postupně zrál. Nikdy jsem nebyl pasivní herec, vždycky jsem dělal něco navíc. Nespokojil bych se jen s herectvím. Měl jsem třeba firmu na audiovizuální tvorbu. Bavilo mě organizovat věci a vymýšlet stále něco nového, a tak jsem si řekl, že bych místo nějakých videí měl produkovat to, co mě baví nejvíc, a to je divadlo. Ovšem bez podpory mé velmi tolerantní ženy by to nešlo uskutečnit. Je sice lékařka, pracuje v úplně jiném oboru, nicméně má k divadlu blízko. Její sestra je herečka, maminka a tatínek klavíristé, a i ona sama, než se dala na medicínu, hostovala v Těšínském divadle v několika inscenacích, kde jsme se mimochodem také seznámili. Šli jsme do toho tedy společně.

- Šel byste do toho po všech zkušenostech znovu?

Určitě ano. Se všemi klady i zápory to bylo víceméně fajn dobrodružství. Naštěstí jsem se během celé té cesty neseťkal s žádným brutálním naschvámem nebo s něčím, co by člověku jeho snažení absolutně znechutilo. Navíc si jako soubor klademe stále nové cíle. Teď třeba v naší produkci vzniká na základě divadelní hry Tomáše Svobody filmová komedie Srnky, kterou bude Tomáš i režírovat. Půjde do kinodistribuce, takže tím aktuálně žijeme. Hlavní část filmu by se měla točit během července v Ostravě a jejím okolí, jeden výjezd budeme mít i do Brna a do Nového Jičína. Samozřejmě nezahálíme ani na jevišti.

- Ve vaší zatím poslední premiéře, frašce Brouk v hlavě, hrajete dvojroli. Není fyzicky náročná?

To si pište. Je velmi fyzicky náročná. Změřil jsem si na hodinkách, že během tohoto tříhodinového představení spálím nějakých osm set kilokalorií. Člověk se na jevišti i mimo ně kvůli převlekům opravdu hodně naběhá. Jsem za to ale rád, protože nemusím řešit hubnutí. Na první čtené zkoušce jsem byl ještě trochu oplácáný, po premiéře a prvním měsíci hraní jsem byl hned o několik kilo lehčí.

- Kolik jste zhubl?

Šest kilo. Nejsem ale výjimkou. Dá se říci, že herec, který má v Divadle Mír hlavní roli, dělá i hodně pro své zdraví. Teď momentálně hubne Štěpán Kozub. Nasadili jsme pro něj komedii Mám na tebe chuť, kde hraje s Robinem Ferrem. Štěpán dokonce spálí o dvě stě kalorií víc než já v Broukovi v hlavě, takže bude za chvíli jako proutek. Máme totiž naplánovaných hodně repríz, které jsou všechny vyprodané, včetně těch, se kterými přijedeme v červnu opět do pražského Divadla na Fidlovačce. Komedie jsou fakt fyzicky náročné, a když je chcete dělat poctivě, dost se naběháte. Budeme jich muset holt asi nasazovat víc, aby z nás byl soubor plný štíhlých krasavců. (smích)

foto Cinemart, ČT, Divadlomir.cz a TV Nova

Třicet komorních sezon

S nadějí i bez ní

Specialisté

Co ste hasiči

Vedlejší produkt

Krematorium

Divadelní představení Brouk v hlavě

» SETKÁNÍ

Divadlem ke štíhlosti

ALBERT ČUBA

Česká televize uvede při příležitosti třicetin ostravské Komorní scény Aréna dokument *Třicet komorních sezon*. Na něj naváže záznam oceňované inscenace *S nadějí i bez ní*, pojednávající o drastickém osudu Josefy Slánské. Na své působení v Aréně vzpomíná herec Albert Čuba, jenž s touto scénou spojil dvanáct let života.

Inscenace *S nadějí i bez ní*, která se věnuje životu Josefy Slánské, ženy popravené generálního tajemníka ÚV KSČ, není klasickým divadelním záznamem...

Ne, i když to tak původně mělo být. Nakonec ale přišla režisérka Lenka Wimmerová s nápadem, aby se představení natočilo v televizním studiu a udělalo se filmověji. Sama divadelní inscenace pro mě byla výjimečná už tím, že šlo o moje první setkání s žánrem politického kabaretu a zároveň s přístupem, kdy humor může fungovat jako ventil od těch příšerných událostí. Když se divák rozhodne navštívit představení na motivy života Rudolfa Slánského a jeho rodiny, asi automaticky očekává nějakou depku. Málokoho by napadlo, že na základě těchto událostí může vzniknout něco jako humor, byť velmi zvláštně pokrou-

cený. I pro mě bylo toto zjištění docela objevné. Člověk se totiž díky použitému sarkasmu a ironii sem tam trošku pousměje, ale zároveň si uvědomí hrůzu toho všeho.

S jakými životními událostmi máte spojený vstup do Komorní scény Aréna?

Do tamního angažmá jsem nastoupil hned po dokončení ostravské Janáčkovy konzervatoře v roce 2006, což byla druhá sezona uměleckého šéfa Ivana Krejčího, pod jehož vedením Komorní scéna Aréna získala čtyři ceny Divadlo roku. Jako absolvent jsem byl plný nadšení a postupně jsem získával pevnější divadelní ostruhy na profesionálním jevišti. Vzpomínám si na jednu ze svých prvních rolí v inscenaci *Polaroidy*, což bylo v období, kdy u nás vrcholilo uvádění coolness dramatiky (*coolness dramatika je označení děl mladé*

generace autorů v polovině devadesátých let minulého století, používá výrazné drastické prostředky, které u diváka mají vyvolat šok – pozn. red.). Téměř celé představení jsem odehrál polonahý, v tangách. Zároveň šlo o jedno z prvních představení, v němž mě viděli rodiče. Byli z toho v mírném šoku. A ještě jedna zásadní věc. V té době jsem začal chodit s mojí současnou ženou.

Jaké má začínající ostravský herec možnosti dostat se před kameru?

Ostravský herec se v době, o níž hovoříme, ocital před kamerou zcela sporadicky. Byla to spíš otázka náhody a extrémního štěstí, navíc nikdy nešlo o žádnou výraznou úlohu. Divadelní provoz nám totiž znemožňoval jakékoli dlouhodobější natáčení. Šance, že by nějaký ostravský herec získal významnější roli před

kamerou, se blížila nule. Jen pokud jednou za čas ostravské televizní studio natáčelo film nebo seriál, byla teoretická šance na menší roličku. Takhle jsem se dostal třeba k dvoudílnému televiznímu filmu *Kobova garáž*. A víte, co je vtipné? Stejný honorář, který mi byl tehdy nabídnut Českou televizí, v současnosti dostávají i dnešní začínající herci. Zatímco veškeré odměny, například pana generálního ředitele, jsou zřejmě vyšší než před dvaceti lety, odměny herců stagnují, nebo dokonce klesají. To je super, ne? (*smtich*)

Je sice lékařka, pracuje v úplně jiném oboru, nicméně má k divadlu blízko. Její sestra je herečka, maminka a tatínek klavírníste, a i ona sama, než se dala na medicínu, hostovala v Těšínském divadle v několika inscenacích, kde jsme se mimochodem také seznámili. Šli jsme do toho tedy společně.

Šel byste do toho po všech zkušenostech znovu?

Určitě ano. Se všemi klady i zápory to bylo víceméně fajn dobrodružství. Naštěstí jsem se během celé té cesty nesetkal s žádným bru-

Kolik jste zhubl?

Šest kilo. Nejsem ale výjimkou. Dá se říci, že herec, který má v Divadle Mír hlavní roli, dělá i hodně pro své zdraví. Teď momentálně hubne Štěpán Kozub. Nasadili jsme pro něj komedii *Mám na tebe chuť*, kde hraje s Robinem Ferrem. Štěpán dokonce spálí o dvě stě kalorií víc než já v *Broukovi v hlavě*, takže bude za chvíli jako proutek. Máme totiž naplánovaných hodně repríz, které jsou všechny vyprodané, včetně těch, se kterými přijedeme v červnu opět do pražského Divadla na Fidlovačce. Komédie jsou fakt fyzicky náročné, a když je chcete dě-

Nyní už se ale před kamerou objevujete častěji...

Ale několik let to trvalo. *(smích)* Zrovna nedávno jsem točil film *Mord*, který bude mít slavnostní předpremiéru na MFF v Karlových Varech, v kinech bude uveden v srpnu. Jde o prvotinu absolventa FAMU Adama Martince odehrávající se v podstatě během jednoho dne v průběhu klasické vesnické zabijačky na severu Moravy. Během ní se rozkrývají problémy jednotlivých členů dané rodiny a otevírají se některé dávné rány... Mně připadla role manžela jedné z dcer, který je podpantoflák. Ve filmu hrají vesměs neherci. Jde víceméně o spojení naturščiků a profesionálních herců, což je vždy trochu ošemetné. Byla to zajímavá zkušenost.

Neměl jste tendenci jim radit?

V žádném případě, to by člověk mohl všechno zkazit. Sem tam můžete poradit ochotníkům, kteří se objevují na jevišti, ale u *Mordu* se opravdu jednalo o naturščiky, chlapy s rukama jako lopaty, řezníka a podobně. V tomto případě je úlohou režiséra se spíš podříditi jim, než aby je nutil do nějakých hereckých akcí. Navíc je tu další nebezpečí. Jak jsou přirození, může vedle nich naopak profesionální herec vypadat velmi nepřirozeně. To vše musí režisér ohlídat.

Jste majitelem úspěšného ostravského Divadla Mír. Kdy jste se rozhodl založit si vlastní divadlo?

Šlo o nápad, který postupně zrál. Nikdy jsem nebyl pasivní herec, vždycky jsem dělal něco navíc. Nespokojil bych se jen s herectvím. Měl jsem třeba firmu na audiovizuální tvorbu. Bavilo mě organizovat věci a vymýšlet stále něco nového, a tak jsem si řekl, že bych místo nějakých videí měl produkovat to, co mě baví nejvíc, a to je divadlo. Ovšem bez podpory mě velmi tolerantní ženy by to nešlo uskutečnit.

táním nasmrcováním nebo s něčím, co by člověku jeho snažení absolutně znechutilo. Navíc si jako soubor klademe stále nové cíle. Teď třeba v naší produkci vzniká na základě divadelní hry Tomáše Svobody filmová komedie *Srnky*, kterou bude Tomáš i režisovat. Půjde do kinodistribuce, takže tím aktuálně žijeme. Hlavní část filmu by se měla točit během července v Ostravě a jejím okolí, jeden výjezd budeme mít i do Brna a do Nového Jičína. Samozřejmě nezahálíme ani na jevišti.

Ve vaší zatím poslední premiéře, fraše *Brouk v hlavě*, hrajete dvojroli. Není fyzicky náročná?

To si pište. Je velmi fyzicky náročná. Změřil jsem si na hodinkách, že během tohoto tříhodinového představení spálím nějakých osm set kilokalorií. Člověk se na jevišti i mimo ně kvůli převlekům opravdu hodně naběhá. Jsem za to ale rád, protože nemusím řešit hubnutí. Na první čtené zkoušce jsem byl ještě trochu oplácáný, po premiéře a prvním měsíci hraní jsem byl hned o několik kilo lehčí.

lat poctive, dost se nabeňate. Budeme jich muset holt asi nasazovat víc, aby z nás byl soubor plný stihlých krasavců. *(smích)*

Jiří Landa, foto Cinemart, ČT, DivadloMír.cz a TV Nova

« zpět na začátek